

§ 7. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w miarę możliwości organizacyjnych utworzyć przy państwowym konserwatorium muzycznym, poza wydziałami, o których mowa w § 6, szkołę mistrzowską dla wirtuozów.

§ 8. Studia w konserwatoriach muzycznych dzielą się zasadniczo na trzy kursy: niższy, średni i wyższy. Wydział teorii, kompozycji i dyrygentury stanowi jeden kurs równorzędny z kursami wyższymi innych wydziałów. Wydział kształcenia nauczycieli muzyki dla szkół powszechnych, średnich i zawodowych organizowany jest jako trzyletnie studium bez podziału na kursy.

§ 9. Instytuty muzyczne mają za zadanie:

- 1) przygotowanie muzyka odtwórcy, przede wszystkim zaś muzyka orkiestrowego, zespołowego itp.,
- 2) przygotowanie do studiów na wyższym kursie konserwatorium muzycznego.

§ 10. Instytuty muzyczne posiadają zasadniczo następujące klasy:

- 1) fortepianu,
- 2) muzyki kościelnej,
- 3) instrumentów smyczkowych,
- 4) instrumentów dętych,
- 5) śpiewu.

§ 11. Program nauki w każdej klasie instytutu muzycznego obok przedmiotu specjalnego w zakresie potrzebnym do uprawiania zawodu muzyka odtwórcy, obejmuje przedmioty uzupełniające teoretyczne, ćwiczenia praktyczne oraz udział w chórze, zespołach kameralnych i orkiestrze.

§ 12. Szkoły muzyczne mają za zadanie:

- 1) budzenie i pogłębienie zainteresowań muzycznych,
- 2) wstępne przygotowanie do studiów muzycznych zawodowych.

Program nauczania w tych szkołach jest zależny od wieku i rozwoju uczniów.

§ 13. Do wszystkich szkół artystycznych muzyki przyjmowani są kandydaci bez względu na poziom wykształcenia ogólnego na podstawie egzaminu wstępnego, który ma na celu stwierdzenie ich uzdolnień muzycznych. Jednakże uczniowie tych szkół podlegają obowiązkowi szkolnemu w zakresie szkoły powszechnej i obowiązkowemu doksztalcaniu.

Na wydział kształcenia nauczycieli muzyki dla szkół powszechnych, średnich ogólnokształcących i zawodowych przyjmowani są do konserwatoriów muzycznych kandydaci, którzy posiadają świadectwo ukończenia szkoły stopnia licealnego, lub uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za wystarczającą do tych celów.

§ 14. Prywatne szkoły artystyczne muzyki mogą uzyskiwać uprawnienia szkół państwowych na warunkach, które określi osobne rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 15. Osoby, które zdobyły wykształcenie artystyczne w zakresie muzyki poza szkołami unormowanymi w niniejszym rozporządzeniu, mogą na podstawie egzaminów przed komisjami powołanymi przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przy szkołach artystycznych muzyki, otrzymywać dyplomy i świadectwa tych szkół na równi z ich uczniami.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1937 r. Równocześnie tracą moc wszystkie przepisy wydane w zakresie, unormowanym w rozporządzeniu niniejszym.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

W. Świątłowski

344

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 1 czerwca 1937 r.

o ustroju szkół artystycznych plastyki.

Na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) zarządzam co następuje:

§ 1. Artystyczne szkoły plastyki utrzymywane wyłącznie przez Państwo noszą nazwę państwowych.

Wszelkie inne szkoły artystyczne plastyki noszą nazwę prywatnych.

§ 2. Poza szkołami artystycznymi akademickimi, których organizację ustala oddzielna ustawa, szkoły artystyczne plastyki dzielą się na:

1. instytuty sztuk plastycznych,
2. szkoły sztuk plastycznych.

Poza tym dla osób specjalizujących się w pewnych działach sztuk plastycznych mogą być tworzone odpowiednie kursy.

§ 3. Szczegółową organizację poszczególnych szkół artystycznych plastyki określają ich statuty; zakres nauczania określają programy. Statuty i programy te ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 4. Dla celów doświadczalnych mogą być zakładane szkoły oparte na zasadach organizacyjnych odmiennych od zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszym. Statuty i programy tych szkół ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Instytuty sztuk plastycznych mają za zadanie:

1. przygotowanie projektodawców i wykonawców w zakresie różnych działów sztuki dekoracyjnej, kierowników wytwórni i pracowni artystycznych,

2. przygotowanie specjalistów do prac konserwatorskich w zakresie poszczególnych dziedzin twórczości plastycznej,

3. przygotowanie nauczycieli przedmiotów artystycznych z zakresu plastyki. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustali uprawnienia nauczycielskie absolwentów.

Instytut obejmujący jeden tylko dział sztuki przybiera nazwę tego działu np. instytut malarstwa, instytut rzeźby, instytut grafiki itd.

§ 6. Do instytutów sztuk plastycznych przyjmowani są w zasadzie kandydaci, którzy ukończyli gimnazjum czteroletnie, szkołę zawodową stopnia gimnazjalnego lub inną szkołę uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędną dla tych celów.

§ 7. Rady pedagogiczne instytutów sztuk plastycznych uwzględniając wybitne uzdolnienia artystyczne, mogą przyjmować kandydatów nie posiadających wykształcenia wymienionego w § 6.

Kandydaci przyjęci na podstawie § niniejszego mogą uzyskiwać uprawnienia nauczycielskie jedynie pod warunkiem złożenia egzaminu w zakresie gimnazjum czteroletniego.

§ 8. Program nauk w instytutach sztuk plastycznych rozłożony jest na lat pięć. Nauczanie w dwu pierwszych latach ma na celu dopełnienie wykształcenia ogólnego ucznia, dając mu przy tym zasadnicze wiadomości teoretyczne z zakresu sztuk plastycznych oraz podstawy umiejętności rysunku, malarstwa i modelowania, jak również przygotowanie ogólne do pracy w materiałach używanych w plastyce. Pozostałe

trzy lata przeznaczone są na studia specjalne, które mają dać uczniom przygotowanie do pracy zawodowej, opanowanie techniczne obranego działu sztuki oraz przysposobienie do samodzielnej twórczości.

Po pięciu latach studiów zakończonych egzaminem końcowym, uczniowie otrzymują świadectwa i dyplomy.

§ 9. Szkoły sztuk plastycznych mają na celu kształcenie uczniów w poszczególnych działach plastyki i zależnie od obranej specjalności, noszą nazwę określającą tę specjalność, a więc na przykład: szkoła rysunku, szkoła malarstwa, szkoła rzeźby, szkoła grafiki, szkoła dekoracji wnętrza itd. Szkoły te, w których program nauki rozłożony jest zasadniczo na lat cztery, obok zawodowego przygotowania praktycznego, dają uczniom wiadomości teoretyczne oraz uzupełniają ich wykształcenie ogólne.

§ 10. Do szkół sztuk plastycznych przyjmowani są kandydaci, którzy posiadają wykształcenie w zakresie 6 klas szkoły powszechnej.

§ 11. Rady pedagogiczne szkół sztuk plastycznych uwzględniając wybitne uzdolnienia artystyczne mogą przyjmować kandydatów nie posiadających wykształcenia wymienionego w § 10, jednakże nie poniżej wieku lat 14.

§ 12. Kandydatów do szkół artystycznych plastyki obowiązuje egzamin wstępny, który ma na celu stwierdzenie artystycznego uzdolnienia kandydata.

§ 13. Osoby, które zdobyły wykształcenie artystyczne w zakresie plastyki poza szkołami unormowanymi w niniejszym rozporządzeniu, mogą na podstawie egzaminów przed komisjami powołanymi przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przy szkołach artystycznych plastyki otrzymywać dyplomy i świadectwa tych szkół na równi z ich uczniami.

§ 14. Prywatne szkoły artystyczne plastyki mogą otrzymywać uprawnienia szkół państwowych na warunkach, które określi rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1937 r. Równocześnie tracą moc wszystkie przepisy wydane w zakresie, unormowanym rozporządzeniem niniejszym.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

W. Świętosławski